

Oglasi

Nedjelja
15. V. 2016.

DUHOVI

08:00 † Nikola i Ante Štafanac, Maja
Kožić, Sreten Forkapa
09:30 † Orešac
11:00 † Suhopolje

Ponedjeljak

**BDM, Majka
Crkve**

18:30 † Ivan Johan Puž

Utorak

Paskal, Antonija

18:30 † Pera Džomba
Jela Peša

Srijeda

Sv. Ivan I.

08:00 Na nakanu

Četvrtak

Celestin, Urban

18:30 † Mato i Kata Josipović

Petak

Sv. Bernardin

18:30 † Ivan Aleksić, ob. Aleksić i ob. Matić

Subota

Sv. Kristofor

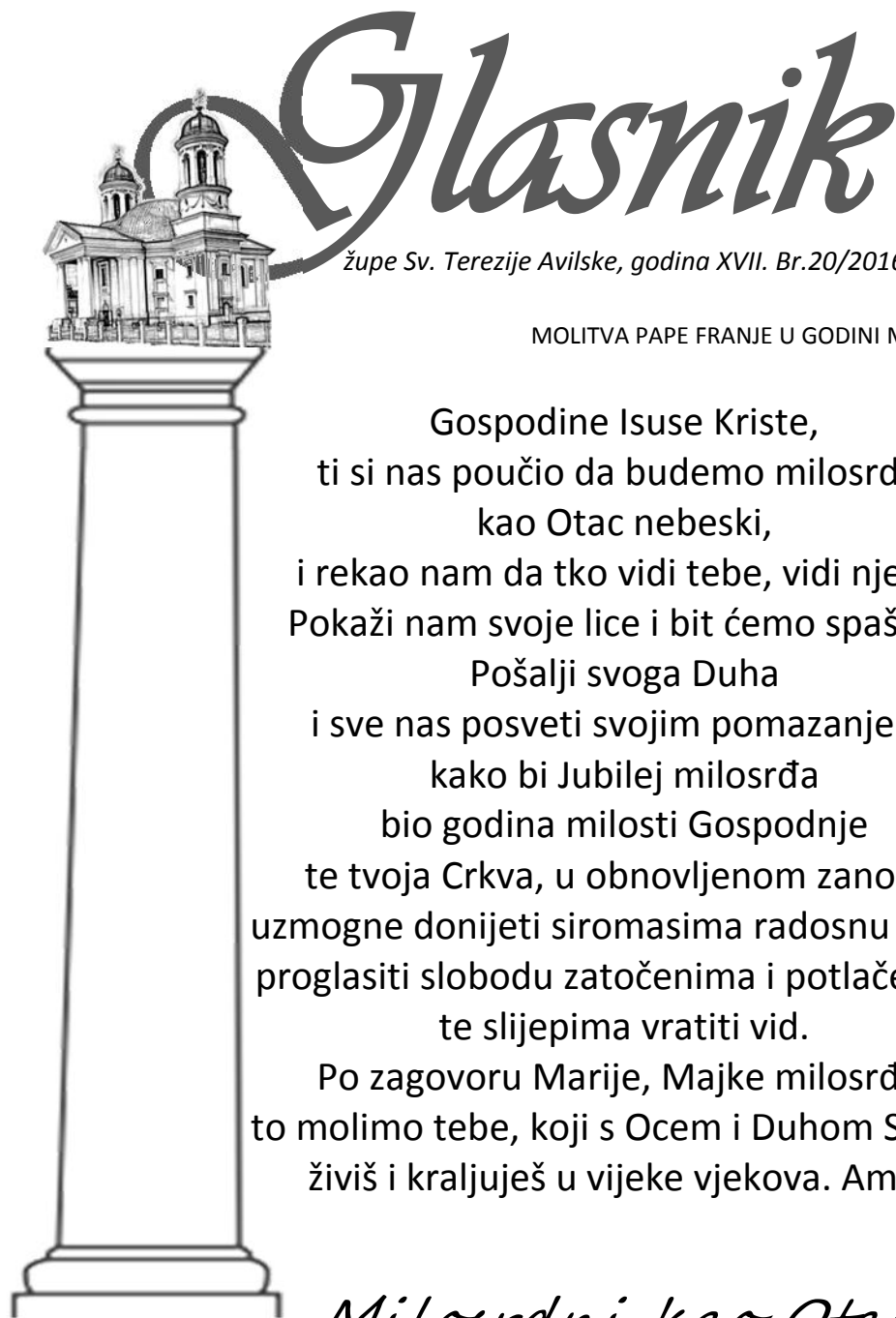
18:30 † Miroslav i Mato Međimurec

Nedjelja
22. V. 2016.

Presveto Trojstvo

08:00 † Terezija, Ivan i Vlado Rokinger
09:30 † Pčelić - Proštenje
11:00 † Suhopolje

- Tisak: Glas Koncila, Radosna vijest, Živo vrelo
- Čišćenje crkve: K. Tomislava (neparna)
- Krizmanici : sve grupe – 7.i 8. raz. u četvrtak u 18:30 sati
- Prvopričesnici: utorak u 18:30
- Svibanjska pobožnost: svaki dan - započinje u 18:30
- U nedjelju Proštenje u Pčeliću

župe Sv. Terezije Avilske, godina XVII. Br.20/2016.

MOLITVA PAPE FRANJE U GODINI MILOSRĐA

Gospodine Isuse Kriste,
ti si nas poučio da budemo milosrdni
kao Otac nebeski,
i rekao nam da tko vidi tebe, vidi njega.
Pokaži nam svoje lice i bit ćemo spašeni.
Pošalji svoga Duha
i sve nas posveti svojim pomazanjem,
kako bi Jubilej milosrđa
bio godina milosti Gospodnje
te tvoja Crkva, u obnovljenom zanosu,
uzmogne donijeti siromasima radosnu vijest,
proglasiti slobodu zatočenima i potlačenima
te slijepima vratiti vid.
Po zagovoru Marije, Majke milosrđa,
to molimo tebe, koji s Ocem i Duhom Svetim
živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Milosrdni kao Otac!
Milosrdni kao Otac!

Papina kateheza

Podjele u Crkvi po inju od jezika koji ogovara i može razoriti zajednicu

Prije muke, Isus je molio za jedinstvo vjernika, kršćanskih zajednica, kako bi bili jedno poput njega i Oca i kako bi svijet povjerovao. Papa Franjo je homiliju utemeljio na tom evanđeoskom odlomku.

„Jedinstvo kršćanskih zajednica, kršćanskih obitelji je svjedočanstvo: one svjedoče činjenicu da je Otac poslao Isusa“ – rekao je Papa, dodajući da je „možda jedna od najtežih stvari upravo postići jedinstvo u kršćanskoj zajednici, župi ili biskupiji, u kršćanskoj ustanovi ili obitelji.“

Često se sramimo zbog naše povijesti ili povijesti Crkve: ratovali smo protiv naše kršćanske braće! Pomislimo samo na tridesetogodišnji rat. A gdje kršćani međusobno ratuju – kazao je – tamo nema svjedočanstva.

Trebamo tražiti oprost od Gospodina za tu povijest! To je tako često bila povijest podjela – koje nisu samo stvar prošlosti, nego se događaju i danas – nastavio je Sveti Otac. Svijet nas vidi podijeljene i kaže: „Neka se prvo slože, onda ćemo vidjeti... Kako to da je Isus uskrsnuo i živ, a ovi – njegovi učenici – nisu složni?“

Zbog đavlove je zavisti u svijet ušao grijeh. Tako se događa „gotovo redovito“ u kršćanskim zajednicama, u kojima ima egoizma, ljubomore, zavisti, podjela, što vodi tome da se međusobno ogovara.

Podjele počinju od jezika, koji može „razoriti obitelj, zajednicu, društvo; posijati mržnju i rat“. Umjesto da se traži pojašnjenje, lakše je ogovarati, razarati dobar glas drugoga. Papa je naveo i anegdotu iz života sv. Filipa Nerija, koji je jednoj ženi koja je ogovarala za pokoru dao da očerupa pile, razbaca perje po gradu i onda ga opet skupi. „Ali to nije moguće!“ – rekla je žena. „Tako je i s ogovaranjem“ – objasnio je svetac.

Neka nam Gospodin udijeli tu milost; dar jedinstva koje stvara Duh Sveti. Neka nam udjeli sklad, zato što je on sklad. Neka nam udjeli mir sa zajedništvom.

Nedavno je bila proslava sv. Vlahe gdje je bila i procesija sa njegovim kostima. To me je podsjetilo na zlatno tele. Nije mi jasno zašto to crkva uopće čuva i slavi kad je i sam Vlaho toj ženi rekao da on nema veza sa pomoći njenom sinu već je to učinio Bog.

Postoji iznimno velika razlika između zlatnog teleta i relikvija svetaca. Izraelci su izgradili zlatno tele kličući: "Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske." (Izl 32,4) Dakle, radi se o tome da su Izraelci napustili svoga Boga i priklonili se rukotvorenom idolu. Sasvim je drugačija situacija sa svecima. Oni su već za svoga života samo bili oruđe u Božjim rukama. Kao što si i sama spomenula, oni nisu djelovali svojom silom, već je Božja snaga djelovala kroz njih. Međutim, oni su se za vrijeme svoga života toliko duboko suživjeli s Božjom milosti da njihove relikvije i nakon tisućljeća daju mogućnost susreta s tom istom Božjom milošću. Tako da ljudi koji dolaze do relikvija i dalje u njima vide samo mjesto na kojemu se mogu susresti s Božjom milošću. I to je pravilan oblik štovanja relikvija svetaca. Slažem se da bi njihovo uzdizanje na rang božanstva bilo posve krivo i idolopokloničko, ali u kršćanskoj tradiciji to doista nije tako.

